

Magyar Csendőr

Magyar csendőr!

Ha szobrász lennék, olyan anyagba öntenélek,
amit a villám sebezni nem tud,
nem márvány, nem vas, – acélos, keményebb,
minden időket dacosan álló
lelkes anyagba öntenélek.

Magyar csendőr!

Ha festő lennék, olyan ecsettel festenélek,
amelyenél még művész nem festett
szentek, hősök, égi fényességek
színezőporozó szűz színeivel
örök vászonra festenélek

Te vagy a rend,

amerre leng a kakastollad: vagy csend vagy béke,
kéрге a fának, sejtje a földnek,
a szív melege, dala mezőknek,
ég felé emelt öklét fékező
magyar emberek mintaképe.

Apostol vagy,

ki áment mondasz szó-lakomáknak ünnepére,
s járva esőbe, hóba, fagyba, sárba –
bűnnel, bajjal, ördöggel szembeszállva,
nem alkudva, mindig legelől jársz,
vigyázva mások életére.

Testvéreid:

a hegyek válla s virágos völgyre hulló szellő,
a rónaságok délibábja, az erdők zengő sötét árnya,
a hús forrás s a kertés, kutyás kis tanyák.

Lelked feléjük sírva tárod:

mert ezek mind a Te hazád.

Ki bizalom,

a belső támasz, a nyugalom, a hatalom vagy,
vagy vérfagyasztó Döbbenet, –
a néma, csendes portyák között
a bűnváltó Jézus-bajtárs előtt
a kezed büszkén tiszteleg.

Minden magyar

lásson ma Téged glóriásan, sugárzó fényben!

Isten szent csókja hulljon Reád
és szent keze vezessen tovább
egy új, boldog magyar ezredévben!

dr. vitéz gyergyóalfalvi Gereöffy Géza alezredes
Csendőrségi Lapok 1943. február 15.